

Нарина *м. св.* **Нарин(у)вамъ** *м. дл.* нагребу, нагребая: А стананка, кѣту нарини на крагу жирава съ пепель размѣсена, посыща крагѣтъ и обгражда кола, баица нѣщо си. *Пк. 52.*

Нарисувамъ *м. св.* нарисую: Хубава наша Госпожа не се остана да я нариса чловѣкъ, когато иска. (*Unsere Schönen Damen Sind nicht alle tages Zum Malen*). *Э. Г. 11.*

Нарицателенъ *пр.* нарицательный.

Нарицане *с. с.* причитаніе: Повдигнаха са плачове и наричанета. *К. II, 147.* (*син.* нареждаше).

Народенъ *пр.* народный: Български народни пѣсни собрани одъ братья Миладиновци Д. и К. — Свѣщенни сѣ народните обичаи. *К. III, 218.*

Народъ *с. м.* народъ, толпа: Капитанина размахна народа съ едно наскърбено лице, що-то всички-тѣ посърнаха. *Л. Д. 1875 р. 141.*

Народѣ *м. св.* **Нараждамъ** *м. дл.* нарожу, рожу: Слава Богу, че и вась милата ви горка майка въ по-великъ народъ народила и съсъ страхъ Божій отграсила. *Пс. 9—10 р. 25.* Тая сирота жена е била обаяна да избере за свой сажителъ синѣтъ на градскиятъ пѣрвенецъ и да му наражда дѣца. *З. 364.* Земи жена хубавица Или грозна съсъ пмоть; Народи роаякъ дѣтица И съ сиромашки ги храни потъ. *Пѣсни отъ Ботева, 18.*

Нарой *с. м.* наносъ: Слѣтъ малко, невѣщи на онѣзи мѣста, па-нахмы на нарой пеекъ; корабѣтъ ся заора тутакси и слапентѣ ру-нахъ вѣтрѣ въ него. *Р. С. 10.*

Наростъ *с. м.* наростъ: Въ С. са родилъ такавъ единъ човѣкъ, у когото сичкото тѣло било покрито съ наросте (*excroissance*). *З. 21.*

Наросѣ *м. св.* **Нарос(у)вамъ** **Наросавамъ** *м. дл.* *Г* въ *средн. знач.* выпаду, выпадаю (*о росѣ и мелкомъ дождѣ*): Да нароси ситна роса, Да навали гергьовски дѣждъ. *М. 42. II* въ *дѣйств. знач.* покрою, покрываю росой: Повали сѣ дърво бършленово: Лете зиме зелено си стоятъ; Роса роситъ, не ме наросуватъ; Ветеръ вентъ, не ме занишуватъ, Слана слани, не ме усланува. *М. 540.* Роса роситъ Арбанешка земя, Му нароси старосвату коня. *М. 550.* Трега врата, мале, Отъ декъ роса роси, И га ке зароси, А въ нетеръ да зароси, Да нароси, мале, Монте црни ючи. *В. 39.* Новѣи мѣсяцъ озаряваше съ заритѣ си наросенитѣ потни стърнишки Стоенчови. *Изв. Ст. 12.*

Нароченъ **Нарочитъ** *пр.* нарочный: Нароченъ човѣкъ. *Бол.*

Нарочито **Нарочно** *нар.* нарочно: А то е направено такъ на-рочно да са убырта кола лесно. *Пк. 48.* Любовни невинни пѣсни на-рочно пѣаы по сѣдѣнки. *Дж. 89.*

Нарувамъ *м. дл.* реву?: Чинеше ми са, че нѣщо вне, че нѣкой